

РУСКИ ПЕСНИЦИ ИЗ НИЖЊЕГ НОВГОРОДА

ВЛАДИМИР БЕЗДЕНЕЖНИХ

СОНЕТ № 5

Ја видех сјај. Он с небеса слази.
Неугасив, у продору живу,
Кроз прах јунака и кроз глину сиву.
Све около блиста у његовој снази.

Ја видех сјај. Он проткива воду
Двеју тромих и великих река.
И времена бруј, таму памтивека
И облину сваку летописном своду.

Он лије дубоко из ока светаца:
Ја видех одраз пламених светлаца
Кроз маглу јаука, грозних лета хриде,

Кроз пораза гнев, јарости и стиде,
Кроз победа крик, вал смртних ропаца.
Сјај ја видех.

АРТЈОМ ФЕЈГЕЉМАН

[ЦРВЕНИ КОМАНДИРИ...]

црвени командири су уморни од лежања у глини
ко ће нас челичним мишићима подизати
и наш подземни брод упутити к висини
ко нас никада неће издати
рећи ћу вам најтрулијим устима
кроз маглу културног слоја од црва и лобања
да нема ничег јачег од смрти
одавде до најудаљенијих звезданих путања
али докле је тло над главом прозрачном крвљу искапава
свако ко овде лежи моћи ће да каже
како се из далеке даљине јавља
са повезом на рукаву неко снажан
да сахрањује младе и очеве васкрсава

ДЕНИС ЛИПАТОВ

[ХАЈДЕ ДА...]

Хајде да земљом скитњу ловимо
По беспућу, путем кроз тмину:
Да ходамо, да јашемо, да пловимо –
Под богом да ходимо ваистину.

Ваистину, куд очи наше затраже:
И непогодом, и невиделом,
Куд нам олуја пут укаже
Низ небеса огњеном стрелом.

Земља је одавно раздељена
На царства, кнежевине, ханства,
Али, чак и у таква времена
Припитомљавати дај пространства.

Као детенце га хранити,
Љубављу попунити празнине,
Све – само тебе одбранити
Од његовог зева и тмине.

ДМИТРИЈ ЗЕРНОВ

[ПО СВУ НОЋ САЊАМ...]

По сву ноћ сањам како жваћем траву
Како ми се бокови скробом наливају.
У штали млекарица музе ме ко краву
Па одлази деци што млеко чекају.

И док тако сањам, кроз ту пасторалу
Камиони сву ноћ пролазе трубећи,
А ја жваћем траву, не спуштајућ главу,
Ветеринар оте мој пасош говеђи.

По сву ноћ сањам како зујим лако,
Храстове и липе вредно опрашујем.
Нацврцан колхозник у међу тек тако
Упао, па, нагрђен, руком одмахује.

И док тако сањам, кроз ту пасторалу
Комбајна протутњи цела ескадрила
А ја нектар сисам, не спуштајућ главу,
Пчелари ми лака откидоше крила.

По сву ноћ сањам да прашину кљуцам
Па све трчим, тражим где бих јаје снео,
Колхозница млада сва од здравља пуца,
Румени образи, тен затегнут, бео.

И док тако сањам, кроз ту пасторалу
Дечурлија јурца, губи рат у врту,
А ја кљуцкам црва, тихо спуштам главу –
Мила Бога ми је већ повукла црту.

ДМИТРИЈ ЛАРИОНОВ

ДРУГИ ОБЛАЦИ

Кружила лептирица /несѝа/
река текла, у април се слила;
а ја дуваних изгужван „Честер”
и других облака гледах сивила.
*„Тај древни Родос, Хавана – чему,
говорих себи – ни Лимасол.*

Тврдоїлаво волех – уїркос свему”.
И певах БГ с албума „Сол”.
[...] ал’ облаке црњи облаци скрише,
потом трешња поцва у лето.
Ранац и плејер многима бише
утеха за све што им је отето.

Шта да ти причам, проверен метод.
Старим песмама заборав дај.
Пробудићу се и ја у модро лето
док сами лежимо, а посвуд сјај.
Обома биће по два’ес лета
*/од цнале из окна свеїлаци,
ћуїи будилник крај кревеїа!.*
А неки други стижу облаци
и галебови секу јутро.
[...] полуотворен прозор снови.
И цео свет свакоминутно
у једну се опет реку слива.

АНДРЕЈ ДМИТРИЈЕВ

[РАЗМЕНА МАТЕРИЈА...]

Размена материја је невидљив трен,
ал' плусеви су минуси постали,
а минуси – плусеви. Буре, ноћ, Диоген,
толстојевска милост за све што су пали.
Зар ветру грдња на крају новембра?
Уличне светиљке кô капљице висе,
изгледају као сузе тихог тембра –
шкрте, горке сузе једног футуристе.

У телу згужвано, у глави нахеро (све улево): свиђа ми се „нахеро”!
„О, море широко” – бивши официр
у магли би грлено запево
на светионик бљештав бацајућ зир.
Космате звери у сенки крхотинама
И анђели с ореолима тавним,
Горе, у до дна разривеним висинама
Луна се лудира и салто прави.

У кипућој бури мозак рашчупани
Као огромна медуза
Избачена на жал разровани
Мрзну се деца кукуруза.
Клупко цртица у хаотичном загрљају
Врти се, кругове прави,
И све је нејасније у сваком котрљају
Ко је ко у вечитој расправи.

МАРК ГРИГОРЈЕВ

[СВЕ ЋЕ БИТИ ДОБРО...]

Све ће бити добро ја ћу дуго снівати
у сну ће бити онако како смо и сами знали
ето дочекали смо да су нам медаље дали
нису од чоколаде, али шта од њих очекивати

на падини од цица лежи прамење ноћи
још само пар минута глас трубе нам уделио
а сан је био туп, и тако дирљив је био
да ни сан себе ни ја њега опричати нећу моћи

труба нас је звала – а сан нас преварио

Превела с руског
Милена Алексић